

LĀ•SKY MĀ•MIVĀ%oo, STESKY BLĀ•ZNIVĀ%oo - 34.

ĀšterĀ½, 31 kvĀten 2011

Víte, co je to ruĀ•níkovĀ den? Vzniklo to asi deset dní po smrti Douglase Adamse, autora StopĀ™ova prĀvodce po galaxii. ZjednodušenĀ Ā™eĀeno, fandové tĕhle ságy se v tento den ovĀší ruĀ•níkem a v souladu s hlavními postavami se tak pĀ™ipraví na moĀžné stopování galaktických plavidel.

Asi pĀ™ed osmi roky s tím prvnĀ pĀ™išel Pavel, vlastnĀ jsem jen z pĀ™edsínĀ, tehdy zaslechl takovou podivnš To nemyslíš váĀžnĀ, pĀ™ece nepĀjdeš do školy s ruĀ•níkem na krku." „Ale mami, to dneska musím," odporoval nekompromisnĀ Pavel. Málokdy si nechal nĀco zakázat a taky vĀtšinou nebylo proĀ. „Co se tady dĀje?" vstoupil jsem do pĀ™edsínĀ a dal MilenĀ za pravdu, Āže s ruĀ•níkem kolem krku se asi op do školy bĀĀžnĀ nechodí. „Pavel se zbláznil, je prý nĀjakej ruĀ•níkovĀ den, nebo co." Nechal jsem si to v NáslednĀ jsem si došel pro ruĀ•ník a vyrazili jsme do školy spoleĀnĀ. Slavit Douglase Adamse, na rozdíl tĀ™eba od jakýchkoliv státníkĀ, mi prostĀ pĀ™išlo fajn.„Jste se zbláznili oba," uzavĀ™ela debatu Milena. mĀ nepĀ™ekvapilo, když se mi Pavel ozval minulý týden na icq s dotazem, jestli vyrazíme s ruĀ•níkama i v Hradci. Myš byla nadšená, mno, a já tajnĀ doufal, Āže mi to v tom studentském prostĀ™edí univerzity projde. „Pane kolego," ozval se na chodbĀ docent HabrĀák, dlouholetý expert na astrofyziku a podobné krásy. „Ano, pane docente?"„Sprchy nejsou v provozu dnes." Jo...

Zastavili jsme se na chodbĀ a po zmínce o Adamsovi jsme se docela zapovídali. RuĀ•níkovĀ den patrĀ v Hradci nebyl úplnĀ známý pojem, ale docenta HabrĀáka nadchl. „To je skvĀlá myšlenka, udivuje mne, Āže o tom slyším poprvé." Asi ho to opravdu zaujalo, protoĀže na rozdíl od rána jsem odpoledne potkal uĀ¾ pár ruĀ•níkĀ™Ā a myslím, Āže v tom pan docent mĀl prsty. Odpoledne jsme mĀli prav králiĀi hop. SkvĀlá zábava pro králíky a nejen pro nĀ. Na první návštĀ vĀ se naše králice docela ostýchala, ale poĀ™adatelka tĕhle akce mĀla pravdu - kaĀždou další návštĀvu si uĀživala Āim dál víc, dokd jsem ji moĀžná poprvé vidĀl vyĀerpanou a veĀer únavou usínající. Na tomhle posledním setkání uĀ¾ suverĕnnĀ pĀ™eskakovala tĀ™í Āžbrdlata a dokonce uĀ¾ byla schopná se nechat provést celou drahou. V Rabbit klubu tomuhle sportu Ā™ikají agility, ale je fakt, Āže mi to ve srovnání tĀ™eba s koĀmi pĀ™ijde pĀ™ece jen nadsazené. V kaĀždĕm pĀ™íp

králice má v Hradci svoje hobby, takĀže i kdybych jí mĀl koupit dres, nĀjak to zvládnem. V nejlepším mi volala Pavlína. „Lásko, Āo robíte?"„Mno, hopujem."„ĀEoĀže?"„ProstĀ jsme na králiĀim hopu. Bezvadná záleĀitost. PĀ™ijedeš sem?"„Nie, ale mrzí ma to. Mám schôdzku s manĀželom." Hm. „S manĀželem? NĀco se dĀje?"„Āno. Poslal mi správu, chce se o chvíľu zísĀ u jeho právnicka."„KvĀli rozvodu?"„Predpokladám, Āže áno," v dĀlce jsem zaslechl, Āže Pavlína zároveĀ nĀco Āuká do poĀitaĀe.„No to je dobĀ™e, asi, ne?" Králíci se sešli na skupinovĕ fotografování, Myška se ujala rol fotografky Rabbit klubu a pokoušela se zachytit okamĀžik, kdy se ta chlupatá banda aspoĀ nĀjak uspoĀ™ádá. „Aj ja myslím. ZĀjdem tam teraz, asi tak o hodinu by som mohla byĀ s vami."NĀco mi na tom neseďlo. Jo.„Pavlínko, ty tam budeš mít taky svého právnicka?"„Nie, milĀik. Toto je náš rodinný. Riešili sme s ním vĀždy všetko potrebné."„NemĀl bych tam jít s tebou?"„Nemyslím, Āže by to bolo vhodné, Jirko."„Víš, nezapomeĀ, Āže jste protistrany. A Āžádnĕj právnick nesmí zastupovat obĀ najednou."

Chvíli nĀco vzdálenĀ Āukalo do klávesnice, a na trávníku zahalekal vítĀzný pokĀ™ik, králíci mají spoleĀné klubovĕho alba. Ten králík, co mi pĀ™ipomínal Milana, usnul. Naše králice usoudila, Āže pro dnešek staĀilo a odešla si ke své pĀ™enosce. „Ja myslím, Āže to bude iba taká informaĀná záleĀitosĀ. ManĀžel sa o slušne. A ja nemám dôvod sa chovaĀ inak." Aby ses nedivila Pavlínko. „V kaĀždĕm pĀ™ípĀď si ale nĀkoho seĀeĀĀ, tĀ™eba ne na dnešek. Ale jestli nemáš dĀvod nĀco prodluĀžovat, tak se aspoĀ vyhneš procesním chybám."„Milujem Āa. Ja viem, Āže to myslíš dobre."„Já tebe taky, Pavlino. NechtĀl bych, abys z toho mĀla zbyteĀné komplikace." „A vieš Āo?"„No to netuším."„Urobila som halušky. Dáte si? A poznáte to vôbec?" No jejda. KdyĀ máte pĀtadvacet let v rodinĀ nĀkoho, kdo si myslí, Ā je Slovenka, haluškám se nevyhnete. „JistĀ. Docela jsme i jich doma uĀživali. Ale myslím, Āže to bude obohacení naší skromné kuchynĀ. Jen nevím, jestli zrovna Myšku to osloví. TakĀže budeš veĀer?"„UrĀitĀ. A tĀším se na tebe."„Já taky, Pavlínko."

Myška po mnĀ chtĀla vyrobit ty Āžbrdlata na domĀcí trĕnink, ale to jsem musel vzdĀt rovnou. Moje manuální zruĀnost konĀila nĀkde u výroby papírových Āepic a vyrobit nĀco, co by mohlo ublíĀit komukoliv, kdo by to pouĀžil, to jsem opravdu nechtĀl. „Ale víš co Koupíme nĀco v Baumaxu. A pak to nĀjak poskládáme."„A nezapomnĀls na rovnátka?" Aha. No jo. Tenhle týden máme ortodoncii. A asi to bude finanĀnĀ zajímavý.„Myško, pĀ™emýšlel jsem o tom."„Jako Āže bych tam nešla?" „Ale ne, to vĀbec ne. Jen mĀ napadlo, Āže bysme tĀ™eba poĀžádali mamínu, aby nám s tím trochu pomohla."„FinanĀnĀ?"„Tak nĀjak. Je to dost penĀz a moĀžná by u toho mohla nĀjak ... se úĀastnit." Myška zavrtĀla hlavou.„To je blbost, tati."„ProĀ myslíš?"„Já nechci, aby to nĀjak... vyuĀila. Zas tĀ jen vytoĀí, a to za to nestojí." Sbalili jsme králíka, sedli si do auta. „Jen bych se jí zeptal, jestli chce nĀjak konkrĕtnĀ pomoc."„NedĀlej to. Kdyby chtĀla, mohla nĀco udĀlat uĀ¾ za ten rok." Má pravdu, Myška jedna. Jen mĀ štve, Āže na to padnou asi skoro celé úspory. A tím pádem se k moĀ™í asi nedostanem. „Ona se ti ozvala?"„Jo."„A?"„Nic zajímavĕho. ProstĀ mi poslala smsku ze soustĀ™edĀní kapely, Āže jim všem chybím a jestli si to nechci rozmyslet." ProĀ ta Milena sakra o sobĀ dá vĀď vĀždycky jen kdyĀ má kolem sebe nĀjaké „kamarády"? Docela ĀživĀ jsem ji vidĀl, jak sedí s tĀma ostatníma rozvedenýma muzikantkama, a ty Āim dál víc zajímá, proĀ se Myška celý rok neukázala. No tak jí holt pošle pozdrav. „A chceš tam jet?"„Nechci."„Opravdu ne? Víš, Āže to není problém, kdybys..." „Já vím, ale nechci. TakĀže i proto si myslím, Āže nemá smysl, abys po ní nĀco chtĀl. StejnĀ ti napíše nĀco, jako Āže kdyĀ k ní celej rok nepĀ™ijedu, nemá dĀvod cokoliv platit navíc." „No a co kdyĀ ná moĀ™e nevyjde?"„To nevdá. Najdem nĀco tady, tĀ™eba bysme mohli s králíkem vyrazit za tetou. K moĀ™í by stejnĀ králík nemohl."Ta Myška je fakt zlatá holka. „Tak jo. Abyh nezapomnĀl. Volala Pavlína, udĀlala nám

vešle." "Hurá. Aspoň máme ušetrnou práci. Co to bude?" "Halušky." "A to mám za to, že se o tebe tak starám. Ach jo." Zasmáli jsme se. "Těba to bude dobrý. Možná, že ty halušky, co byly doma kdysi, včec nebyly slovenský." Bylo to dobrý. Bylo to vynikající. Oblizoval jsem se za ušima a Myška taky neprotestovala. Pavlína byla šťastná, že nám chutnalo, ale měl jsem pocit, že není úplně ve své kůži. Udělali jsme si kafe a pak si spočinuli u nějakého seriálu. Myška šla po svém, předpokládám na facebook, nebo tak něco. Byl skoro konec kolního roku, hlavní písemky a známky už byly za náma, tak proč ne. "Tak povídej," políbil jsem Pavlínu do vlasů a poslouchal. "Bolo to hrozné, Jirko. Nenapadlo by ma, že to bude také." Najednou jako by zestárla. Jo. Když s někým budete patnáct let a výše, asi to prostě jednoduché být nemá: "On ma prosil na kolenách, aby som to nerobila. Myslela som, že som preňho odpísaná. Áže už nechce." "Před právníkem?" "Áno. Asi som mu ublížila viac, jako som myslela." "Upil jsem kafe." "Chceš to všechno zrušit?" "Nie." "Možná je dobře, že prostě odjede. Možná je to opravdu lepší, než kdyby tady v tom te zastala." "A vydržíš to?" "Doktor Staněk ma žiá to, aby som všetko zvalila. Áže mu do toho nič, ale že nás pozná toľko rokov..." "Cos mu na to řekla?" "Áže mám jasno. A že spěš nechcem." "Domluvili jste se na něco?" "Áže to všechno v případě dohody zahájíme až sa vrátim." "To je ale pát roku, Pavlínko. Máš se stát spousta věcí." "Ja viem. Ale o mám robiť?" "Jestli ti do toho máš u mluvit..." "Iste. Budem rada, keď mi poradíš," pšvinula se ke mně, jestli tě snějí. No to nevím. Zatím se ty moje rady snad ješetkaly s úspěchem ani jednou. "Měla bys zajít za právníkem, zkusím ti je domluvit toho svého, byl na něj docela spoleh. A měla bys v době, kdy bude pryč, formálně dořzení majetku. Pak máš po pát roce prostě jen podat žádost o rozvod. Bezesporný, když bude Hořký souhlasit. A když ne, tak myslím, že to půjde i tak. Ale to je spíš to..." Pohlédla na mně těma očima. Nejraději bych jí políbil. "...jestli to opravdu chceš, Jestli těba nechceš, jen odpočinek a pak to zkusit znovu." "Nie. Viem úplně určite, že chcem rozvod. Iba som si neuvedomila, že tým toľko ublížim. Myslela som, že už spolu nechceme byť. Obaja." Milá Pa! Kdybys věděla, co je chlap schopný udělat, když zjistí, že dostal kopačky. Někdy mu to dokonce i připomene, že chce. Většinou pozdě. Napadlo mě, jestli bych to taky tak cítil, kdyby se Milena od začátku nechovala tak hrozně hloupě. A nemyslím jen věči mně, na to asi měla právo. Možná bych jí taky prosil na kolenou. Ještě, že to v mšipadě prostě nešlo. Domluvili jsme se, že Pavlínka zajde za právníkem a požádá o řzení majetku. A já si včec neuměl představit, že předtím týden už nebude. Zanořil jsem se jí mezi prsa a vdechni, která pro mne znamená ráj. Držela se mě jako klíč, objímala mě jako kdyby mě už nikdy nechtěla pustit. "Jirko... netušila jsem, jak to bude těžký..." po tvářích jí stékaly dvě obrovské slzy. To já taky, ne Pavlínko moje... to asi nikdo z nás.

ROMAN